

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTIĶĀ PARTIJA/ PREIĻU RAJONA KOMITEJA/ UN
PREIĻU RAJONA TAUTA/ DEPUTĀTU PADOME/ LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 129 (5668)
31.
OKTOBRIS
SESTDIENA
1987. GADS
Maksā 3 kap.

Būt patriotiem un internacionālistiem

Viens no svarīgākajiem ideoloģiskā darba virzieniem ir patriotiskā un internacionālā audzināšana. Ipaši aktuāls šis jautājums ir kļuvis pēdējā laikā, un jo sevišķi — jaunatnes vidū. Tāpēc partijas rajona komiteja un partijas pirmorganizācijas pārkārto savu darbu arī šinī jomā, gādā par tā aktivizēšanu un uzlabošanu.

Jautājums par patriotiskās un internacionālās audzināšanas pilnveidošanu apspriests rajona ideoloģiskās komisijas sēdē, partijas pirmorganizācijas saņemušās komisijas izstrādātās rekomendācijas. Patriotiskās un internacionālās audzināšanas stāvoklis izskatīts arī atklātajās partijas sapulcēs mācību iestādēs un darba kolektīvos. Bez tam partijas rajona komitejā un pirmorganizācijās pieņemti kompleksi plāni, kurā atspoguļo pasākumus, kas veicami patriotiskās un internacionālās audzināšanas darba pastiprināšanai. Novembrī Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē vēlreiz atgriezīsimies pie šī jautājuma, lai izvērtētu paveikto, izanalizētu pieļautās nepilnības un noteiktu turpmākos darba virzienus.

Internacionālās audzināšanas būtība ir ieaudzināt taktu un cieņu pret citu tautību cilvēku nacionālajām jūtām. Ipaši svarīgi tas ir attiecībā uz jaunatni. Ja mēs jau skolā un ģimenē neveidosisim un neizkopsim šīs cieņas izpausmes, internacionālā audzināšana zaudēs jēgu. Tāpēc uzskatām, ka internacionālās audzināšanas uzdevumu sekmīga īstenošana var sākties tad, ja skolas vadība, partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas ir vienots, monolīts mehānisms, kas darbojas ar vienādām prasībām kā pret pedagogiem, tā arī pret skolēniem un viņu vecākiem.

Skolas patiešām izmanto dažādas formas un metodes, kuras sekmē internacionālo audzināšanu. Ipaša nozīme, bez šaubām, ir internacionālās draudzības klubiem. Taču šeit ir viena nianse, kuru, manuprāt, ne vienmēr ņemam vērā, proti — mēklējam draugus citās savienotajās republikās un pat ārzemēs (protams, tas arī ir vajadzīgs), bet tajā pašā laikā neizmantojam visas tās draudzības un sakaru formas, kuras var un vajag iedibināt starp skolām ar krievu un latviešu mācību valodu šeit pat rajonā.

Nedrīkst arī aizmirst, ka nacionālo attiecību kultūras veidošanās noris ne tikai skolas sienās un ārpusskolas pasākumos, rajona pionieru namā un sporta sekcijās darbojoties, bet arī kopīgajā darbā. Domāju, ka būtu lietderīgi organizēt divu skolu ar krievu un latviešu mācību valodu apvienotās skolēnu vasaras darba un atpūtas vienības. Te paveras lieliskas iespējas internacionālajai audzināšanai. Kopīgs darbs un kopīga atpūta. Kur vēl labākas iespējas iepazīt vienas un otras tautas tradīcijas, sadraudzēties dažādu tautību bērniem?

Iepazīt latviešu un krievu tautu kopējās cīņu gaitas Oktobra revolūcijas laikā, kā arī vēlākajā laika posmā — dibinot un atjaunojot padomju varu Latvijā — skolēniem palīdzēs intensīvās vēstures stundas, kuras notiek rajona skolās. Bez tam skolotāji par aktuālajiem Latvijas vēstures posmiem atklātās vēstures stundas vadīs savos bāzes uzņēmumos.

Lielā nozīmē starpnacionālo attiecību kultūras veidošanā ir skolēnu vecākiem un ģimenēm. Te vēl daudz darāmā, ir vecāki, kuri neizprot vai negrib izprast, ka valodu mācīšanās ir jāstimulē, jo tās palīdz bērniem un pusaudžiem draudzēties, tuvāk iepazīt citam citu. Te savs vārds jāsaņem gan pedagogiem, gan Zinību biedrības pirmorganizāciju lektoriem. To, ka lektori šī svarīgā jautājuma izskaidrošanai pievērs maz uzmanības, parādīja Zinību biedrības rajona organizācijas valdes prezidija sēde, kurā pārskatu par internacionālās audzināšanas jautājumu propagandu sniedza vairākas Zinību biedrības pirmorganizācijas. Izrādījās, ka par šo tematiku lekcijas darba kolektīvos vispār netiek lasītas.

Domājot par starpnacionālās saskarsmes kultūras veidošanu, jāapzinās, ka cienīt var tikai to, kas zināms, izprotams un izjūtam. Un vispirms — valodu, tradīcijas, kultūru kopumā. Rajonā veicam darbu tradīciju izkopšanā. Populāras kļuvas Dzejas un Mākslas dienas, citi pasākumi. Taču — kas ir to apmeklētāji? Lielākoties latviešu tautības cilvēki, jo pasākumi galvenokārt notiek latviešu valodā. Taču arī citu tautību cilvēkiem būtu vēlamas tos apmeklēt (arī pasākumus J. Raiņa muzejā

Jasmuižā), iepazīt latviešu tautas kultūru. Tāfād — kultūras darbiniekiem te jāpārkārtojas, jāliek lietā izdoma, lai minētajos un citos pasākumos ieinteresētu visu tautību cilvēkus.

To pašu var attiecināt arī uz māksliniecisko pašdarbību. Patlaban mums rajonā gandrīz nav pašdarbības kolektīvu citu tautību cilvēkiem. Ar ko tas izskaidrojams? «Nevaram atrast vadītājus.» parasti skan aizbildinājums. Negribas ticēt, ka citu tautību cilvēki būtu mazāk apdāvināti vai arī negribētu, lai ar viņu tautas kultūras mantojumu iepazītos republikas pamatiedzīvotāji. Vaina, acīmredzot, ir cita — kultūras darbinieki negrib sevi apgrūtināt ar liekām rūpēm.

Bez Dzejas dienām, valodu svētkiem un citiem lieliem pasākumiem ir arī ikdiena. Ar savām problēmām, kurās tiek risinātas veikalos, autobusos, ēdnīcās, poliklinikās utt. Diemžēl šeit ne vienmēr mēs, daudzu tautību iedzīvotāji, spējam uzturēt pienācīgu starpnacionālo attiecību kultūru. Cienīt otra cilvēka nacionālās jūtas, valodu — tas mums vēl jāmacās. Un te paveras plašs darba lauks. Sogad rajona kultūras namā jau darbojas kursi krievu tautības cilvēkiem, kuri vēlas apgūt latviešu valodu. Bet pionieri šī jautājuma risināšanā pagājušajā gadā bija Līvānu stikla fabrikas un Līvānu 2. vidusskolas kolektīvi. Šādai pieredzei jāgūst plašāka izplatība.

Vārdu sakot, mums visiem jāstrādā radoši un mērķtiecīgi, ar dziļu ieinteresētību un atbildību par to, lai ikviens mūsu sabiedrības loceklis būtu patiess patriots un internacionālists. Gan vārdos, gan darbos.

Arvien tuvāk nāk ievērojamā jubileja — Lielā Oktobra 70. gadadiena. Tās svinības arī mūsu rajonā izvērtīsies kā internacionāli svētki — piedalīsies ciemiņi no Maskavas apgabala, Možaiskas, Baltkrievijas PSR Mioru un Lietuvas PSR Utenas rajoniem. Oktobra uzvarā pavēra ceļu tautu draudzībai un sadarbībai, to savstarpējiem sakariem ekonomikā un kultūrā. Dzīvodami brāļu saimē, mēs kopā ar citām mūsu Dzimtenes tautām arī turpmāk nelokāmi iesim šo ceļu.

I. JANSONE,

Latvijas KP rajona komitejas sekretāre

PADOMJU ZEMES DARBAĻAUDIS! VIENMĒR UN VISUR IEŅĒMIET AKTIVU DZĪVES POZICIJU, AR NEATLAIDIGU DARBU NOSTIPRINIET DZIMTENES VARENĪBU! IZVĒRSIET SOCIĀLISTISKO SACĒNSĪPU!

PĀRKĀRTOŠANĀS ENERĢIJU — SOCIĀLISMA ISTENOŠANAI!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienā.)

Nākamā gada ražai

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» mehanizatori sparīgi strādā rudens aršanā — dienā apvērsta platības palielinās par pieciem un pat vēl vairāk procentiem. Sociālistiskajā sacensībā pašreiz labākos panākumus guvuši mehanizatori Pāvils Groza, Jānis Klibais un Stepans Jankovļevs.

Ļoti centīgs ir P. Groza. Viņš, piemēram, pats saviem spēkiem pierīkojis traktoram T-150 uzkarināmo arklu. Tas sekmē darbu, tāpēc mehanizators ierindojams labāko arāju pulkā.

ATTĒLĀ (pa kreisi): P. Groza darbā.

Rudzātu padomju saimniecības mehanizatori rudens aršanu veic jo sekmīgi — pavisam tuvu ir pēdējās vaugas brīdis.

Saimniecības pirmajā ražošanas iecirknī čaklākie arāji ir Jānis Pastars un Edmunds Pastars, otrajā iecirknī — Anatolijs Grandāns un Pēteris Grandāns.

ATTĒLĀ (pa labi): viens no Rudzātu sovhoza labākajiem arājiem A. Grandāns. Dienā viņš pagūst izpildīt pat pusotras normas.

J. SILICKA teksts un foto

Uzmanību: pieredze!

Izdevīgi gan melioratoriem, gan kolhozniekiem

Pirmās tonnas desu izlaidis galas pārstrādes cehs, kas uzcelts ar Liepājas 16. pārvietojamās mehanizētās kolonnas spēkiem un par tās līdzekļiem. Produkcija nonākusi ne tikai uz šīs organizācijas darbinieku, bet arī kaimiņu kolhoza «Komunisms» darba darītāju galdiem. Tas arī bija paredzēts līgumā, ko PMK noslēdza ar šo saimniecību: cehs iepērk no kolhoza lopkopības produkciju, ko pēc pārstrādes realizē saimniecībai par līgumcēnām.

Galas pārstrādes cehs ir vēl viena kolhoznieku un melioratoru kooperatīvās darbības forma. Pamats sadarbībai tika likts tolaik, kad PMK kolektīvs palīdzēja saimniecībai uzbūvēt katluma un barības virtuvē cūkko-

pības kompleksā. Drīzumā līdzās tām izauga vēl viena ferma 400 cūkām, kurā sivēnus audzēt uzņemas PMK kolektīvs. Jaunajā pasākumā partneriem labu palīdzību sniedz kolhoza speciālisti. Arī melioratori nepaliek parādā. Ar viņu pūlēm uzceltas dzīvojamās mājas fermas darbiniekiem un saimniecības ēkās, arī lopkautiņve. PMK dalās ar kolhozu iopbarību, kas iegūta palīgsaimniecībā, kur audzē kartupeļus, bietes, graudaugu kultūras un daudzgadīgās zāles. Iegūta raža glabājas «Komunisma» apcirknos un tiek izbarota gan kolhoza, gan tā partnera lopiem.

V. GRIBOVSKA,

LATINFORM korespondente

Liepājas rajonā

„Tiešā līnija”: laikraksts — lasītājs

Vai esam

gatavi

ziemai?

Si gada 3. novembrī rajona avīzes «Lenina Karogs» redakcija organizē «Tiešo līniju»: laikraksts — lasītājs». Sarunas temats: «Vai esam gatavi ziemai?». Otrdien, 3. novembrī, no pulksten 17.00 līdz 19.00 piezvanot pa tālruni

22154,

jūs varēsiet saņemt atbildes uz jautājumiem, kas saistīti ar dzīvokļu un komunālās saimniecības gatavību darbam ziemas apstākļos. Jūsu jautājumus un pretenzijas uzklausīs un atbildes sniegs Latvijas KP rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs.

«Tiešās līnijas» materiālus apkoposim un publicēsim vienā no turpmākajiem laikraksta numuriem.

Latvijas KP rajona komitejas plēnuma priekšvakarā

Atklātā
partijas sapulce

Ne gaidīt, bet darboties

PSKP CK notikušās sanāksmes materiāli, kurā apsprieda partijas un saimniecisko orgānu uzdevumus valsts agrorūpnieciskā kompleksa pārstrādājošo nozaru attīstības paātrināšanā, ir komunistu, visu rajona darbaļaužu uzmanības centrā.

Tas ir saprotams. Jo to problēmu vidū (dzīvokļi, pārtika un tautas patēriņa preces), kuras īpaši akcentēja partijas Centrālās Komitejas jūnija Plēnuma, Pārtikas programmas izpildei ir īpaša nozīme pārkārtošanās procesa paātrināšanā.

Likumsakarīgi arī tas, ka šo jautājumu, runājot rajona patērētāju biedrības partijas Preiļu ceha pirmorganizācijas pārskata sapulcē, skāra gandrīz visi komunisti. Viņi runāja par daudzos rajona veikalos un ēdnīcās esošo tehnoloģisko iekārtu morālo un fizisko nolietojanos, uzsvēra, ka tās jau sen vajadzēja nomainīt. Dzemzēl patērētāju biedrības saimniecisko darbinieku inertuma, kā arī dažu citu iemeslu dēļ tas nav izdarīts.

Komunisti pamatoti kritizēja Latvijas Patērētāju biedrību savienības vadītājus par kļūdām un pārrēķināšanos, kas pieļauta Preiļu rajona patērētāju biedrības materiāli tehniskajā apgādē, jaunās tehnikas ieviešanā tās uzņēmumos un ražotnēs. Tieši tadēļ šogad gandrīz trīs mēnešus nedarbojās desu cehs, kurā pavirši uzstādīta ārzemju firmas «Belling» iekārta.

Daudzos veikalos un sabiedriskās ēdnīcās uzņēmumos nepietiek noliktavu, tāpēc pārtikas produktus nevar normāli uzglabāt un izmantot. Par to pārskata

ziņojumā runāja, piemēram, partijas ceha pirmorganizācijas sekretārs J. Finogejevs, kā arī komunisti, kuri piedalījās debatēs. — lauku veikala vadītāja N. Zagorska, bufetniece I. Ancāne un citi.

Noliktavu trūkums rada grūtības arī lauksaimniecības produktu iepirkšanā no iedzīvotājiem. Sagādes kantorim ir tikai divas noliktavas (Preiļos un Līvānos) un četri sagādes un pieņemšanas punkti laukos. Bet rajonā ir 17 kolhozi un 3 sovhozi, 10 225 lauku sētas. Trijos no četriem sagādes un pieņemšanas punktiem nav saldēšanas kameru.

— Telpas, kuras paredzētas lauksaimniecības produkcijas pieņemšanai, galvenokārt ir pielāgotas un šauras, — teica noliktavas vadītāja, komuniste G. Ciša. Šī iemesla dēļ jau oktobra sākumā sagādes kantoris pārtrauca iepirkt no iedzīvotājiem kartupeļus, sīpolus, burkānus un abolus.

Bet iedzīvotāji līdz pat šai dienai piedāvā sagādes kantorim izaudzētās lauksaimnieciskās produkcijas pārpalikumus. Taču to no viņiem neieņērk. Tas rada cilvēku pamatotu neapmierinātību.

Zināma neērtības izjūta pārņem arī pieņēmējus. Turklāt netiek izpildīts lauku iedzīvotāju izaudzētās darzenkopības produkcijas sagādes plāns. Vārdu sakot, stāvoklis ir sarežģīts.

Un tomēr izeja ir. To ieteikuši dažu saimniecību vadītāji, piedāvājot sagādes kantorim telpas noliktavām. Dzemzēl kantora atbildīgā darbinieki nebūt nesteidzas to izmantot. Acīmredzot,

negrib sevi apgrūtināt, pārkārtojot telpas.

Pavisam nesen rajona patērētāju biedrības vadošie darbinieki, uzklauzot sev adresēto darba kolektīvu kritiku, bleži vien kļūseja, un viss viņiem teiktā, kā mēdz sacīt, bija tikpat kā pīlei ūdens. Tagad nekā tamlīdzīgs vairs nenotiek.

Partijas ceha organizācija, tās birojs paaugstinājuši prasības pret katru komunistu par diennestā pienākumu izpildi un PSKP Statūtu ievērošanu, par stāvokli tajā darba iecirknī, kurā viņš strādā. Piemēram, rajona patērētāju biedrības priekšsēdētāja vietniekam celtniecības jautājumos J. Leitānam par pieļautajām kļūdām, realizējot šī gada ražošanas uzdevumus, nesen notikušajā sapulcē izteikts stingrais rājiens.

Jācer, ka komunisti, kurš ieņem atbildīgu posteni, izdarīs secinājumus un uzlabos celtniecības darbu organizēšanu patērētāju biedrībā, ņemot vērā vietējās īpatnības un iespējas. Izvirzīts uzdevums — noliktavas telpas iekārtot tieši kolhozos un sovhozos. Tādējādi varēs samazināt lauksaimniecības produkcijas zudumus, to transportējot. Bez vajadzības nebūs kravu pārvadāšanas kilometriem tālu.

Komunisti, izanalizējuši partijas biroja darbu pārskata periodā, to novērtēja apmierinoši un izdarīja pareizu secinājumu, proti, — vajag nevis gaidīt, bet gan darboties, pilnīgāk izmantot cilvēka faktoru, kurš ir galvenais arī rajona patērētāju biedrības darba pārkārtošanas paātrināšanā.

J. SONDRS

Neapmierināties ar sasniegto

Nav noslēpums, ka agrāk mūsu uzņēmumos bija nerentabils. Pašlaik pārkārtošanās, kolektīva pašizlīdzīga darba un ražošanas racionalizācijas rezultātā stāvoklis rūpniecībā uzlabojas. Cenšamies nostiprināt jau sasniegto un gūt jaunus, labākus rezultātus.

Nākamgad plānojam diennakti pārstrādāt ne vairākus 100 tonnas, bet gan 120 — 130 tonnas kar-

tupeļu. Lai to īstenotu, mums nepieciešams iegādāties jaunu tehniku par apmēram 30 tūkstošiem rubļu. Bet Jaroslavas apgabala Nekrasovas mašīnbūves rūpnīca, kurai pēc republikas Valsts agrorūpnieciskās komitejas pieprasījuma jāizpilda pasūtījums, solās piegādāt iekārtas tikai par 300 rubļiem.

Mūs, protams, tas neapmierina. Tāpēc agrofirma «Krasnij

Oktjabrj», kuras sastāvā ietilpst arī cietes rūpniecība, nolēmusi pilnīgāk izmantot tiesības, ko paredz nesen PSRS Augstākās Padomes sesijā apstiprinātais Likums par valsts uzņēmumu (apvienību).

Domāju, ka republikas Valsts agrorūpnieciskās apvienības komiteja neliegs šajā lietā mums savu palīdzību.

V. FIĻIMONOVS,

agrofirma «Krasnij Oktjabrj» Preiļu cietes rūpniecības direktors

Tas skar arī mūs...

Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpniecība, kā zināms, jau ilgu gadu sadarbojas ar daļu firmu «Pasilaks». Tās speciālisti ik gadus strādā pie mums, sniedzot palīdzību uzņēmuma tehniskajā pilnveidošanā. Pašlaik nav nepieciešamības uzskatīt visas importa iekārtas, kuras uzstādītas un darbojas cehos, jo rajona laikraksts par to rakstījis jau vairākkārt. Uzsvēru vienīgi, ka uzņēmuma fondu apjoms pastāvīgi pieaug. Tam nenoliedzami ir svarīga nozīme, pārstrādājot pienu, kuru rūpniecība saņem no mūsu rajona kolhoziem un sovhoziem, kā arī no citu republiku reģionu saimniecībām.

Nupat teiktas bija, ja tā vārdu teikti, medaļas labākās, skaidrākās puses atspoguļojums. Bet ir arī otra — nepievilcīgā puse, par kuru jāsak uztraukties. Nē, nekādu pretenziju pret piegādātājiem mums nav, visas līgumsaistības viņi vienmēr izpilda savlaicīgi. Runa ir par ko citu. Ar «Pasilaku» konkurējošie ārzemju koncerni un firmas ir apsteiguši mūsu sadarbības partneri un gan vietējiem, gan ārējiem tirgiem tagad ražo jaudīgāku un kompaktāku iekārtu piena pārstrādāšanai nekā dāņi. Kapitāla pasaulē tā ir parasta lieta, kas uzskatāmi apliecina «likumu» par vienas firmas pānkumiem un otras atpalicību.

Mūsu ārējās tirdzniecības organizācijas, Vissavienības un republikas valsts agrorūpnieciskās komitejas, attiecīgās ministrijas sacītāis bridina par nepieciešamību dzilāk izziņāt ne tikai pasaules tirgus mūsdienu konjunktūru, bet arī tā attīstības perspektīvu.

PSKP CK 17. oktobrī notikušajā apspriedē, kurā izskatīja partijas un saimniecisko orgānu uzdevumus valsts agrorūpnieciskā kompleksa pārstrādājošo nozaru attīstības paātrināšanā, izteikti interesanti priekšlikumi sakarā par minēto jautājumu un tā aspektiem. Visspēcīgāko lespaidu uz mani atstāja doma, ka ne vienmēr ir pareizi orientēties tikai uz esošo pasaules līmeni.

«Tas var negatīvi ietekmēt tehnisko progresu,» — uzsvēra M. Gorbačovs. «Mums jāpieņem pašī progresīvākie lēmumi tajā zinā, lai netiktu konservēta savu laiku nodzīvojuši, morāli novecojuši tehnika un tehnoloģija. Ja reiz esam uzākuši šīs tautsaimniecības nozares modernizēšanu, tad šis jautājums jārisina atbilstoši minētaj pieejai.»

Patiešām — cita ceļa nav. Apšpriedē teiktās vārda visticākajā nozīmē attiecināms arī uz mūsu rūpniecību. Tās kolektīvam veicams atbildīgs uzdevums — dot savu ieguldījumu pārtikas

problēmas risināšanā. Patlaban cenšamies vispusīgi attīstīt piena pārstrādāšanu un palielināt siera, sviesta, biezpiena siera un citas produkcijas ražošanu. Sajā nolūkā centīsimies pilnīgāk izmantot savas rezerves.

Ir vēl viens aktuāls jautājums. Tiesa, par to ne reiz vien jau runāts gan partijas rajona komitejā, gan rūpniecības ražošanas sapulcēs, gan rajona presē. Taču nekā nemainās. Ar to es domāju kolhozu un sovhozu piegādātā piena zemo kvalitāti. Beidzot būtu laiks it visiem saprast un apzināties, ka izejvielu zema kvalitāte nedod iespēju rūpniecībai ražot tādu produkciju, kura atbilstu augstākajiem standartiem.

Siera ražotāji ļoti labi saprot, ka ar alcinājumiem uzlabot piena kvalitāti nav iespējams. Nepieciešama konkrēta rīcība, pirmām kārtām tieši organizatoriski pasākumi, kas nodrošinātu lielāku stingrību izejvielu pieņemšanā. Sajā virzienā cenšamies darīt visu, kas no mums atkarīgs. Un tomēr uzskatām, ka šī problēma jārisina visa rajona mērogā. Tādēļ arī vērsāmies pie galvenajām partijai rajona komitejas plēnuma ar priekšlikumu izskatīt šo problēmu kā vienu no pirmajām un sekmēt republikāniskās programmas «Kvalitāte-90» izpildi.

V. MARTINOVŠ,

agrofirma «Krasnij Oktjabrj» galvenā inženiera vietnieks

«PARTIJAS IZVIRZĪTĀ ĻOTI SVARĪGĀ PRASĪBA TUVĀKAJOS GADOS KARDINĀLI UZLABOT IEDZĪVOTĀJU NODROŠINĀŠANU AR PĀRTIKU JĀAPLOKO VISĀ AR TO SAISTĪTO UZDEVUMU KOMPLEKSĀ.»
(No M. Gorbačova runas PSKP CK apspriedē 1987. gada 17. oktobrī.)

Solīt ir viegli

Vispirms — citāts no Latvijas Patērētāju biedrību savienības priekšsēdētāja vietnieka A. Sausnīša atbildes: «Izskatījuši Jūsu vēstuli (runa ir par tautas kontroles Preiļu rajona komitejas vēstuli. M.L.), kurā stāstīts par rajona patērētāju biedrības ražošanas uzņēmumu neapmierinošo darbu, Latvijas Patērētāju biedrību savienība ziņo, ka no šī gada 10. līdz 14. augustam par maizes cepšanu atbildīgās nodaļas speciālisti izanalizējuši maizes kombināta (Preiļu. M.L.) darbu. Kombinātam sniegta praktiska palīdzība tehnoloģiskā procesa un ražošanas organizēšanā. Te ieviesta progresīva rudzu maizes cepšanas tehnoloģija, pielietojot sauso laktobakterīnu un tīras rauga kultūras, apgūta jaunās maizes šķirnes — bīdēlmaize ar rozīnēm (no augstākā labuma kviešu miltiem) ražošanu. 26. augustā Latvijas Patērētāju biedrību savienības darbinieki pārbaudīja, kā strādā un kādā stāvoklī ir maizes ceptuves, desu un limonādes ražošanas cehi, sastādīja pasākumu plānu uzņēmuma darbības uzlabošanai. Tā izpildi uzdots kontrolēt Latvijas Patērētāju biedrību savienības Galvenajai ražošanas pārvaldei.

Atbilde atsūtīta kopā ar Latvijas Patērētāju biedrību savienības vadošo darbinieku izbraukuma sēdes protokolu. Šī sēde notika Preiļos, 26. jūlijā, un tajā piedalījās partijas rajona komitejas otrs sekretārs P. Romanovs un šo rindu autors. Sastādītā protokolā bija precīzi fiksēti trūkumi un noteikti konkrēti pasākumi, norādot izpildes termiņus. Viens no pasākumiem, piemēram, ir šāds: «Izīrīt dūmvadus līdz šī gada 10. septembrim».

Mēnesī vēlāk, precīzāk — 8. oktobrī, rajona izpildkomiteja izdeva lūk, šādu rīkojumu. Citējām: «Sakarā ar avārijas situāciju Preiļu rajona patērētāju biedrības Aglonas maizes ceptuvē, kuru radīja krāsns velve nogrūvums un dūmu novadīšanas sistēmas iziešana no terindas, iespējami pārtraukumī iedzīvotāju apgādē ar maizi ar maizes izstrādājumiem. Lai novērstu radušos situāciju; trūkumu likvidēšanā Aglonas maizes ceptuvē jāiesaista uzņēmumi, iestādes un organizācijas.»

Te rodas jautājums: «Kā, tīrot dūmvadus, varēja nepamanīt, cik bīstamā stāvoklī ir krāsns

velve?» Pirmajā mirklī tas var likties neticami. Taču, ja nem vērā, ka Latvijas Patērētāju biedrību savienības speciālisti, sniedzot Preiļu maizes kombinātam praktisku palīdzību, par drošības tehniku rūpējās vismazāk, kļūst skaidrs arī Aglonas maizes ceptuves krāsns velve nogrūvuma cēlonis. Ja šie speciālisti laikus būtu veikuši nepieciešamos pasākumus, tad šāda avārijas situācija vispār nerastos. Un rajona izpildkomitejai, bez šaubām, nevajadzētu iesaistīt šīs likvidēšanā rūpniecības uzņēmumus, iestādes un organizācijas.

Pleibildsim, ka gan rudzu maizes cepšanā ieviestā progresīvā tehnoloģija, pielietojot laktobakterīnu un tīras rauga kultūru; gan no augstākā labuma miltu ceptā rozīnmaize nebūt nav reālitāte, kā to apgalvo A. Sausnītis. To pierāda arī pircēju vēstules un telefona zvani tautas kontroles rajona komitejai un laikraksta «Lenina Karogs» redakcijai.

Rajona veikalu apmeklētāji ir neapmierināti arī ar vietējā desu ražošanas ceha produkciju. Pēc ilga pārtraukuma, kura laikā notika tehnoloģisko iekārtu remonts un regulēšana, cehs nesen atsāka darbu. Dzemzēl desu kvalitāte kļuvusi vēl zemāka nekā agrāk, toties cena — augstāka. Bet Latvijas Patērētāju biedrību savienības vadošie darbinieki, kuri pārbaudīja stāvokli un darbu Preiļu rajona maizes ceptuvēs, desu un limonādes ražošanas cehos, jau augustā sastādīja pasākumu plānu, lai uzlabotu šo uzņēmumu darbību. Taču šajā jomā nekā būtiski nav mainījies. Tehniskais līmenis šeit joprojām ir zems, kaut gan abiem minētajiem cehiem sevišķi nepieciešams to paaugstināt.

Nobeigumā pleibildsim, ka Latvijas Patērētāju biedrību savienības gan maizes ceptuvēm, gan desu un limonādes izgatavošanas cehiem nepieciešama konkrēta, lietiska palīdzība. Ar nāktiskiem un mutiskiem solījumiem vien nepietiek. Uz to nevar vien norādīt tautas kontroles rajona komiteja, adresējot šīs pretenzijas Latvijas Patērētāju biedrību savienības vadībai.

M. LOMAKINS,

Preiļu rajona tautas kontroles komitejas priekšsēdētājs, partijas rajona komitejas biroja loceklis

Liela ražošanas izmaksas

Mēs priecājamies, kad fabrika saņem jaunu augstāzīgu tehnoloģisko iekārtu līnu rūpnieciskajai pārstrādei. Un esam sarūgtināti, kad progresīvās tehnikas piegāde kavējas.

Tā, protams, mūsu vietā reaģētu arī citi. Jo tas ir likumsakarīgi. Taču mēs, nodarbojoties ar sava uzņēmuma rekonstrukciju, esam īpaši norūpējušies, jo tā sagādās lielas ražošanas izmaksas. Minēšu piemēru. Šī gada līnu ražas pārstrādes procesā mēs nevarējām pilnībā nodarbināt izejvielu sagatavošanas un padeves mehānismu. Tāpēc arī izmantotām to kā transportieri. Un tikai tāpēc, ka savlaicīgi nesāpēmām progresīvo tehniku.

To noregulēt un pilnībā noloģot varēsim tikai nākamā gada jūnijā — jūlijā, kad plānots fabrikas tehnoloģisko iekārtu re-

monts. Tas nozīmē, ka to samērā ilgo laika posmu, kamēr daļa jaunās tehnikas nedarbosies, mēs nesāpēsim no tās nekādu atdevi.

To saku tāpēc. Jā, vērstu republikas Valsts agrorūpnieciskās komitejas darbinieku uzmanību uz to, cik nepieļaujama ir šāda vilcināšanās ar to iekārtu piegādāšanu, kuras mērķis ir mūsu uzņēmuma tālāka tehniskā modernizēšana. Jo vairāk tadēļ, ka nākamajā gadā, kā tas paredzēts plānā, saņemsim vēl divas jaunas, augstāzīgas mašīnas.

Sodien nedrīkstam pasīvi nogaidīt. Ir jāaktivizē darbs it visos līmeņos.

V. STAROVOITOVŠ,

agrofirma «Krasnij Oktjabrj» līnu fabrikas inženieris — mehāniks

Bez deputātu līdzdalības...

Vasara šogad nebija dāsna ar skaidrām un saulainām dienām, un kartupeļi izauga slikti. Tomēr lielais vairums rajona kolhozu un sovhozu aktīvi iesaistījušies pārtikas un lopbarības kartupeļu sagādē, rūpējās, lai nodotu valstij visu, kas pienākas. Svarīga loma te ir arī individuālajam sektoram. Reida laikā apmeklējot Aglonas un Rušonas ciemus, centāmies noskaidrot, kā šeit organizē kartupeļu iepirkšanu no iedzīvotājiem.

Aglonas ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs A. Bekis mūs iepazīstināja ar deputātu veikto darbu. Septembra vidū sesijā notikusi lietišķa saruna par kartupeļu iepirkšanu, apstiprināti atbildīgie par tās norisi, atrisināti arī materiāli tehniskās apgādes jautājumi. Katram deputātam bija uzdots tikties ar cilvēkiem savos vēlēšanu apgabalos, noskaidrot, kuri pārdos valstij kartupeļus un cik daudz.

Aktīvi darbojās deputāts I. Dimpers, sagādniece A. Ancveņa, veikalvede Z. Kalinkeviča un citi. Pēc viņu priekšlikuma cilvēkiem, kuri nodod valstij kartupeļus, tika atļauts pārdot paaugstinātā pieprasījuma preces visos ciema veikalos. Deputāti kopā ar veikala darbiniekiem parūpējās, lai vietas, kurās kartupeļi glabāties līdz nosūtīšanai uz sagādes kantori, atbilstu prasībām.

Šie un citi pasākumi sekmēja kartupeļu sagādi. Jau iepirktais 70 tonnas samērā labas kvalitātes produkcijas. A. Bekis informēja, ka pašlaik deputāti risina jautājumu par saimniecībā saražoto pārtikas kartupeļu realizēšanu šefības uzņēmumiem un organizācijām. Tas ir izdevīgi abām pusēm. Cilvēki, kuri iegādājušies kartupeļus sovhozā, tos nepirks tirdzniecības tīklā. Savukārt sovhozam realizētās produkcijas apjoms tiek ieskaitīts sagādes plāna izpildē.

Aglonas ciema deputāti meklē arī citas rezerves kartupeļu iepirkuma palielināšanai.

Sliktāk veicas Rušonas ciemā. Viens no reida dalībniekiem ciema izpildkomitejā tās darbinieku klātbūtnē piezvanīja Kategrādes veikalam «Varavīksne» (Nr. 79) un pajautāja:

— Vai varu vest uz veikalu četrus maisus kartupeļu?

— Nepieņemsim ne divus, ne četrus, ne desmit maisus. Nav kur novietot. Diezin vai sagādnieki atsūtīs mašīnu. Vediet labāk kartupeļus uz Preiļiem, uz sagādes kantori.

REIDS

Piezvanījām Preiļu sagādes kantora direktori M. Bruzgulei. Viņa paskaidroja, ka iepirkti kartupeļus ir gan veikala «Varavīksne», gan veikala «Gailiši» (Nr. 77) darbinieku pienākums. Diemžēl ne vienā, ne otrā kartupeļu iepirkšana nav organizēta.

Lai rūpīgāk iepazītos ar situāciju, devāmies uz Kategrādi. Izrādījās: šim veikalam nav piemērotas noliktavas. Durvis turas enkās tikai uz goda vārda, pieņemumus par to remontu nepilda mēnešiem ilgi. Tirdzniecības darbinieki nevēlas uzņemties atbildību, un tāpēc kartupeļus neieperk. Acīmredzot, to darīt viņi nav ieinteresēti ne morāli, ne materiāli.

Gailišu veikalā apstākļi ir labāki, tomēr arī šeit, kad piezvanījām un piedāvājām kartupeļus, saņēmām atteikumu. Vēlāk mums neizdevās noskaidrot, kas deva šādu atbildi, jo tirdzniecības darbinieki, kā zināms, ir piesardzīgi. Veikala vadītāja A. Romanuka sacīja, ka no rīta darbā vispār neesot bijusi. Savukārt kasiere A. Sondore (veikalā strādā divas darbinieces) atbildēja: «Pa telefonu par kartupeļiem ne ar vienu nerunāju, neko nezinu.» Jā, šādos apstākļos zaudētājs ir tikai viens — valsts.

Reida laikā Rušonas ciemā vēl nebija domājuši ne par apmaiņas

tirdzniecību, ne arī par citām iespējām ieinteresēt cilvēkus kartupeļu pārdošanā, ne par reklāmu. Izpildkomitejas darbinieki mūsu jautājumiem kā vairogu lika priekšā vienu un to pašu argumentu: kartupeļi šogad Rušonā neesot izauguši. Ja tā, tad sagādes organizēšanai vajadzētu veikt vēl lielāku uzmanību. Diemžēl izpildkomitejas jaunais priekšsēdētājs A. Soldāns un citi tās darbinieki, kā arī deputātu komisijas maz ko darījuši. Viņi laikam aizmirsuši, ka vajadzēja izstrādāt sagādes grafikus, nodrošināt transportu, sameklēt svarus, izraudzīties sagādniekus, apmeklēt cilvēkus — savus vēlētajus... Un arī to, ka ir personīgi atbildīgi par kartupeļu iepirkšanu no iedzīvotājiem.

Diemžēl konstruktīva saruna neiznāca arī ar sagādes kantora direktori M. Bruzguli. Un situācija skaidrāka nebūt nekļuva. Cīmies mums nosauca vienus skaitļus, sagādes kantori minēja n. jau citus, bet rajona izpildkomitejas plānu komisijā — vēl citus... Bet — kuri ir īstie, faktiskajam stāvoklim atbilstošie?

Lai lauksaimniecības produktu iepirkšana noritētu sekmīgi, sagādes kantora darbiniekiem nepieciešama automašīna izbraukumiem uz vietām. Te M. Bruzgulei ir taisnība. Taču automašīna nu ir atņemta. To izmanto bijušais sagādes kantora direktors. Tiesa, nu jau būdams tirdzniecības bāzes direktors.

F. NIKIFOROVŠ,

tautas kontroles rajona komitejas inspektors

F. JEKIMOVŠ,

rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētāja vietnieks

Z. BURIJS,

laikraksta «Leņina Karogs» līdzstrādnieks

ASS SIGNALS

„Septiņpadsmitais lūdz palīdzību“

Pa milicijas rācīju atskanēja trauksmes signāls. Starp citu, Līvānu pilsētas kārtības sargiem tā ir pavisam pierasta lieta. «Septiņpadsmitais lūdz palīdzību» — tas nozīmē, ka dzērienu veikalā, kurš atrodas tālu nomalē, atkal kārtējais juceklis. Bet tas savukārt liecina, ka veikalā pienācis kārtējais pēdējā laikā tik deficītas preces sūtījums — vai nu no Rīgas likteņa ar degvīna rūpnīcas, vai no bezalkoholisko dzērienu kombināta, vai arī no ražošanas apvienības «Latvijas balzāms», bet varbūt pat no visiem trim uzņēmumiem vienlaicīgi.

Par to, kā norisinās šis produkcijas pārdošana, pilsēta stāsta legendas. Tomēr vislabāk par to zina stāstīt vietējās milicijas nodalās darbinieki, kad viņi ir atgriezušies no «dežūras» pie šī nelaimīgā tirdzniecības punkta. Tad milicijas darbinieku izskats ir tāds, it kā viņi augu dienu būtu dzinušies pakal bīstamam recidivistam. Viegli izskaidrojams arī viņu sašutums: kur gatas redzēts, ka atbildīgajam dežurantam un ceļu patrulās dienestam tā vietā, lai pildītu savus tiešos pienākumus, stundām ilgi jāregulē rindas kārtība dzērienu veikalā?

Izprātājam šādu variantu: kāpēc nevarētu furgonu izkraut vispirms noliktavā? Un tikai pēc

tam organizēt preces piegādi veikalam. Diemžēl ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības darbinieki te nesaskata nekādu labumu un aizbildinās, izvirzot vienu un to pašu argumentu: produkcija taču esot tik deficīta, vai nu to vēl divreiz lai pārkraujot!

Arī preču sūtījumu apjomi ir iespaidīgi! Oktobra beigās, piemēram, veikalam vienā reišā vien pieveda apmēram 500 kastes spirtotā dzēriena. Mēneša desmitajā dienā sūtījums parasti ir vēl lielāks — vairāk nekā 1 000 kastes. Kā lai veikals tiek galā ar preces izpārdošanu! Uztrauc arī kas cits. Ne ar vienu (ne pilsētā, ne rajonā) nesaskaņotais reibinošo dzērienu piegādes grafiks it kā tišām paredz kārtējo produkcijas saņemšanu tieši tajās dienās, kad Līvānu rūpniecības uzņēmumos izmaksā algu un avansu. Kā lai to saprot?

Redakcija, tāpat kā Iivāniešu ģimenes ar nepacietību gaida rajona patērētāju biedrības ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības, kā arī minētās produkcijas piegādātāju atbildi. Runājot par pirmajiem, jāteic, ka pilsētas izpildkomiteja jau ar viņiem vienojusies par kārtības ieviešanu veikalā. Tagad vārds jums, tirdzniecības darbinieki!

I. IVANOVA

Kooperatīva pirmie soļi

Darbu uzsācis vēl viens kooperatīvs. Tas atvērta Līvānu stikla fabrikā un sniegs iedzīvotājiem šādu pakalpojumu: remontēs šujmašīnas, ūdensvadu, ierīkos atslēgas, samontēs un piegādās mēbeles, ražos produkciju no stikla, koka, metāla, polimēriem, veiks dažādus konstruēšanas un projektēšanas darbus.

Par kooperatīva darbības perspektīvam un problēmām stāsta tā priekšsēdētājs, fabrikas vecākais konstruktors ALEKSEJS KAZAKOVŠ.

Kooperatīva dibināšanai mēs gatavojāmies pamazām un savlaicīgi. Es divus gadus darbu apvienošanas kārtībā biju strādājis rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā un ļoti labi zināju, pēc kuriem pakalpojumu veidiem mūsu rajonā ir vislielākais pieprasījums. Pašlaik paveras visai plašs darba lauks. Nākotnē plānojam pakalpojumu dažādību palielināt. Esam iecerējuši sniegt pakalpojumus ne tikai līvāniešiem, bet arī citiem rajona iedzīvotājiem. Gan transports, gan telpas, gan iekārtas, izejvielas un materiāli mums jau lēdāli. Trūkstošo, tiesa, nāksies arēndēt no citiem uzņēmumiem. Taču ceru, ka tas nesagādās lielas grūtības.

Lai kopaina neatstātu iespaidu, ka mums nav nekādu rūpju, pastāstīšu arī par problēmām. Vispirms — par peļņu. Lieta tāda, ka iegādāties izejvielas un materiālus savu izstrādājumu izgatavošanai mēs varam tikai par mazumtirdzniecības cenām. Ja, teiksim, fabrikai tonna stikla izmaksā 1 400 rubļu, tad kooperatīvam (par mazumtirdzniecības cenām) — 2 600 rubļu. Tādējādi pircēis mūsu produkciju varēs iegādāties par ievērojami augstākām cenām salīdzinājumā ar fabrikas ražojumiem. Tiesa, mēs

garantējam augstāku kvalitāti. To prasa saprātīgas konkurences likumi. Diemžēl pircējs vienmēr cenšas iegādāties izstrādājumus, kas ir ne tikai skaistāki, bet arī lētāki...

Tagad par grūtībām ar dokumentu noformēšanu. Mēs spējam pārvarēt arī šīs grūtības, jo mūsu kooperatīvs izveidots liela uzņēmuma paspārnē — šeit ir gan skaitļošana, gan pavairošanas tehnika. Ne jau visiem ir šādas iespējas. Taču — rajona izpildkomitejai vien iesniedzamo dokumentu ir vesels lērums. Piemēram, kooperatīva nolikums aizņem 12 lappuses, bet rajona izpildkomitejai tas nepieciešams 14 eksemplāros. Arī rajona izpildkomitejas lēmumu par šī nolikuma apstiprināšanu drukājam 14 eksemplāros. Man tas viss šķiet lieki. Dokumentiem ir jābūt tāda daudzuma, kāds nepieciešams konkrēto lietu kārtīšanai. Citādi var atgadīties tā, kā tas bija mums. Nogādājām rajona izpildkomitejā veselu zūksni papīru, bet, kad to ievajadzējās mums pašiem, divas dienas nespējām sameklēt.

Visbeidzot — psiholoģiska rakstura grūtības. Te es domāju attieksmi pret kooperatīvu. Nereti vietējo Tautas deputātu padomju izpildkomitejām izvirzītas prasības veikt kooperatīvu darbībai sevišķu uzmanību paliek vienīgi labu nodomu līmenī. Mīnēšu piemēru. Mums ļoti vajadzīgs telefons. Kad griezāmies pēc palīdzības Līvānu pilsētas izpildkomitejā, tur nemēģināja pat izprast mūsu vajadzības. Bet — kurš tad mēģinās izprast?

Esmu tomēr pārliecināts, ka paies neilgs laiks un viss normalizēsies. Mēs ar optimismu kerāmies pie darba.

Pierakstīja L. GALAKTIONOVA

Ceļi, kurus izvēlas karpas

Aicināt dažādu instanču pārstāvjus uz sarunu par karpu piegādi rajona veikalos laikraksta «Leņina Karogs» redakciju mudināja Lidijas Potapovas ziņojums. Tajā teikts, ka jau 1. oktobrī iedzīvotāji sākuši stāvēt rindā Preiļu pilsētas zivju veikalā — cerībā, ka beidzot Rēzeknes rajona zivsaimniecība «Nagli» atvedīs solītās zivis. Tā tomēr nenotika. 6. oktobrī situācija krasī mainījās: neskanēja vairs nekādā solījumā, toties tika paskaidrots, ka zivis nav piegādātas transporta trūkuma dēļ. Bet kāpēc mašīna no zivsaimniecības «Nagli» atvesto kravu atstāja Galēnos, līdz rajona centram tā arī neaizbraukusi?

Izskaidrot situāciju es lūdzu Preiļu rajona patērētāju biedrības prezīni Z. RIMSU:

— Karpu atvešanai tik tiešām nepietiek transporta. Nelaieme tā, ka zivsaimniecības vadība agrāk nekad neizvirzīja šo jautājumu tik kategoriski. Problēma, kā mēdz

teikt, vienkārši neradās, un arī mēs ipaši neuztraucāmies. Pašlaik sovhozs uzsācis apgādāt ar zivīm Leņingradu, Maskavu, kā arī citas pilsētas. Un transporta, dabiski, pietrūkst. Mums piedāvāja veikalā zivis piegādāt ar savu transportu. Rajona patērētāju biedrība jau ir noslēgusi attiecīgu līgumu ar Preiļu siera rūpnīcu par mašīnu iedalīšanu minētajam darbam. Tādējādi jautājums par karpu piegādi tiks atrisināts. Līdz 10. novembrim zivsaimniecība apņemas pārdot rajonam visu plānoto zivju daudzumu. Atbildēt uz citiem L. Potapovas uzdotajiem jautājumiem neesmu kompetenta.

Pārējo jautājumu noskaidrošanas nolūkos griezos pie zivsaimniecības «Nagli» direktora N. RIZAKOVA:

— Solījums pievest precī, acīmredzot, pauda mūsu darbinieku vēlēšanos izpildīt savus pienākumus. Kaut gan personīgi pie manis neviens netika griezies. Kas attiecas uz karpu piegādi, jāteic, ka situācija tiešām nav no vienkār-

šajām. Agrāk mūsu sovhozs ražoja 1 000 tonnas zivju. Tagad šis daudzums palielinājies divas reizes. Izmaiņas, kā redzat, ir vēra nemamas. Nemainīgs palicis vienīgi transporta līdzekļu skaits. Taču mēs apgādājam ar zivīm visu Latgales zonu, sovhoza produkciju saņem arī Maskava, Leņingrada, Rīga. Vēra jāņem arī iekšējie pārvadājumi. Pašlaik, piemēram, mums jāizķer un jāpārved uz ziemas diēm tā sauktais sēklas materiāls. Vārdu sakot, transporta katastrofāli nepietiek. Tāpēc sovhoza vadība ir spiesta griezties pie pircējiem ar lūgumu izmantot zivju piegādāšanai savu transportu.

NO REDAKCIJAS. Tātad stāvoklis kļuvis vairāk vai mazāk skaidrs. Karpas šodien izvēlas ceļu uz to rajonu veikalu plauktiem, kur tās patiešām gaida. Gaida ne tikai rindās stāvētāji, bet arī patērētāju biedrība, kura nodrošina zivju piegādi šiem veikalos.

L. KUZMINA

Vēstule ar komentāru

Risinājums būs pozitīvs

«Laikrakstā «Leņina Karogs», — raksta redakcijai A. Silgailis, — «29. septembrī bija publicēts raksts: «Vai ceļa zīmju nav par daudz?». Es uzskatu, ka nav gan par daudz. It sevišķi tādu, kurās aizliegtu autotransportam iebraukt Jelgavā, Leņina, Košukova un Rēzeknes ielu (mājas Nr. 32, 34, 36) dzīvojamā masīvu pagalmos. Šeit iegriežas visdažādākās automašīnas no malu malām, Noplicinot zālājus, traucējot iedzīvotāju mieru. Namu pagalmos tiek ierīkotas automašīnu stāvvietas. Acīmredzot, mašīnu īpašniekiem ir slinkums savu transportlīdzekļi atstāt garāžā. Uzskatu, ka autoinspekcijai

vajadzētu attiecīgi rīkoties un novērst nevēlamās.»

Mūsu lasītāja vēstulē lūdzām komentēt rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas Valsts autoinspekcijas nodalās priekšnieku J. ULJANOVU.

— Ceļu satiksmes noteikumi paredz iespēju piebraukt savu personīgo automašīnu tuvu dzīvesvietai. Lai ierobežotu autotransporta iebraukšanu dzīvojamā masīvu pagalmos, var uzstādīt ceļa zīmi 3. 2. «Iebraukt aizliegts». Šo zīmi neļēvērot drīkst tikai šeit dzīvojošie personīgo transportlīdzekļu īpašnieki.

Ir nepieciešama Preiļos un Līvānos ierīkot maksas stāvvie-

tas autotransportam. Sevišķi aktuāla ir transportlīdzekļu apsargāšana naktīs laikā. Pēc šādu stāvvietu ierīkošanas pilsētu Tautas deputātu padomju izpildkomitejas varēs pieņemt lēmumu, kurš aizliedz laika no plkst. 23.00 līdz plkst. 6.00 atstāt transportlīdzekļus daudzdzīvokļu namu pagalmos. Automašīnu īpašnieku rīcība, kas būs preturā ar šo lēmumu, tiks kvalificēta kā sabiedriskās kārtības pārkāpums, un vainīgais saņems administratīvu sodu.

Sāds jautājuma atrisinājums būtu iedarbīga profilakse pret transportlīdzekļu apzagsanu un aizdzīšanu.

Pēc ražena darba — pilnvērtīgu atpūtu!

Neaizmirstams vakars

Jersikas ciema tautas namā organizēja atpūtas vakaru vietējās skolas pedagogiem. Jaunatnes audzinātājus aicināja krāšņi tējas galdi.

Sarīkojuma piedalījās ciema izpildkomitejas darbinieki, kolhoza «Rīts» priekšsēdētājs V. Valvods, saimniecības arodkomitejas priekšsēdētājs J. Skapars.

Skanēja estrādes mūzika, bija atrakcijas, spēles. Izvērsās saruna par jaunatnes audzināšanas problēmām laukos.

Mēs, pedagogi, esam ļoti apmierināti par šādu atpūtas sarīkojumu.

L. LAZDANE,
pensionēta skolotāja

Skolu dzīve

Mēs — par mieru!

Atsaucoties uz Latvijas Miera aizstāvēšanas komitejas aicinājumu, Galēnu astoņgadīgās skolas skolēni un pedagogi pulcējās mītiņā, lai izteiktu savu miera gribu. Tajā piedalījās Lielā Tēvijas kara dalībnieks D. Ignatjevs.

Skolas direktore A. Gabrāne pastāstīja, kā mūsu valstī un visā pasaulē veidojās un auga miera kustība. Runājot ar skolēniem, D. Ignatjevs atgādināja, ka šodien svarīgākais uzdevums ir nosargāt mieru. Cīņā par mieru nedrīkst palikt nomaļus ne jauns, ne vecs.

Komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre D. Barkovite pastāstīja, kā skolēni piedalās miera aizstāvēšanas akcijās. Viņi

piedalās politiskās dziesmas, politiskā plakāta, sacerējumu konkursos, parakstīja laikraksta «Padomju Jaunatne» anketu «Es balsoju par mieru», pārskaitīja noteiktu naudas summu Miera fondā.

Skolēni uzrakstīja vēstuli, kurā nosodīja amerikāņu varas iestāžu rīcību: par to, ka tās pieļāva, ka ešelons ar ieročiem iedrās demonstrantu — pretkara kustības dalībnieku gājienā. Vēstuli parakstīja arī Lielā Tēvijas kara dalībnieks D. Ignatjevs un skolotāji. To nosūtīsim republikas Miera aizstāvēšanas komitejai.

D. LUBĀNE,
Galēnu astoņgadīgās skolas vecākā pionieru vadītāja

Vēstures stunda —
Leņingradā

Lielā Oktobra 70. gadskārtai veltītā vēstures stunda bija neparasta. Kopā ar klases audzinātāju un vēstures skolotāju 7. klases skolēni to aizvadīja vaļņpilsētā Leņingradā.

Somijas stacijā redzējam lokomotīvi, ar kuru V. I. Leņins atbrauca uz Petrogradu, lai vadītu revolūciju. Uz memoriālās plāksnes izlasījām, cik grūts un bīstams bija viņa ceļš pāri robežai. Uzskatījām pie V. I. Leņina pieminekļa stacijas laukumā.

Pēc tam apskatījām Nevas prospektu. Pie Ziemas pils uz brīdi atmiņā atsaucām 1917.

gada notikumus. Leņingradieši Pils laukumu jau posa Lielā Oktobra 70. gadskārtas svinībām. Namu fasādes izrotāja ar plakātiem, savienoto republiku karogiem.

Ziemas pilī apskatījām istabu, kur savas pēdējās stundas aizvadīja Paġaidu valdība.

Vēstures stunda turpinājās uz kreisera «Aurora». Pēc restaurācijas tas atguvis sākotnējo izskatu un atrodas tieši tajā vietā, kur notika vēsturiskais šāviens, kas cilvēces vēsturē ievadīja jaunu ēru.

V. DAVIDOVŠ,
Aglonas vidusskolas vēstures skolotājs

Mūsu viesi

Rajonā viesojās Dobeles rajona latviešu valodas un literatūras skolotāji. Viņi iepazīs ar PSRS Tautas skolotājas Vārkavas vidusskolas pedagoges Janīnas Vilmanes darbu pieredzi. Šī skola atbraucējiem šķita interesanta tāpēc, ka vārkavieši vāc folkloras materiālus, ir slavēti ar novadpētniecības darbu. Aktīvi darbojas skolas folkloras ansamblis.

Lai papildinātu mācību stundas, skolotāja Janīna Vilmane izvērsusi nopietnu ārpustības darbu. Notiek vakarēšana Vārkavā, pasākumi atsevišķiem grāmatu autoriem, regulāri izdod literāro avīzi «Sprīdītis», žurnālu «Jaunā maiņa», kur apkopo skolēnu jaunrādus, veido labo darbu hronikas pa mācību gadiem. Skolotāja rosina bērņus vairāk lasīt, veidot citātu krājumus (pa tēmām vai kāda autora).

Literatūras skolotāja ir savākusi daudz senu grāmatu, kuras izmanto mācību vielas padziļināšanai. Kolēģi no Dobeles iepazīs ar kabineta iekārtojumu, skolotājas darbu laboratoriju.

Livāņu 1. vidusskolas skolotāja Maija Kručīnina sagatavoja divas atklātās mācību stundas

literatūrā. Maiju Kručīninu pedagogi iepazīs kā radošu personību, jo viņas vadītās stundas allaž atšķiras no citām. Vienpadsmitajā klasē bija seminārs (stunda) par A. Upiša vēsturisko traģēdiju «Spartaks», 10. klasē — stunda par dzīves jēgas meklējumiem ārzemju klasiku darbos.

Mūsu viesiem patika gan skolotājas dziļās zināšanas, gan prasme tās novadīt tālāk saviem audzēkņiem, ieinteresēt viņus vielas apguvei, autoru darbu izlasīšanai, meklēt tajos galveno iegu. Livāņu 1. vidusskolā Dobeles pedagogi iepazīs ar mājas darbu dažādām formām, kuras M. Kručīnina izmanto mācību vielas padziļināšanai, ar interesi uzklāusīja kolēģes domas un atziņas par starppriekšmetu saikni. Skolotāja neslēpa grūtības, ar kādām jāsaprotas, iekārtojot kabinetu, vācot materiālus. Arī te viesi guva radošas atziņas un protams, aizveda līdzī.

Dobeles rajona skolotāji apmeklēja Raiņa muzeju, P. Cernavska darbnīcu, apskatīja Livāņu pilsētas rūpniecības uzņēmumus.

M. VOLKOVA,
rajona tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja

No fotokonkursa materiāliem

Ciriša ezers.

I. PLICA foto

Informē kultūras un sporta komplekss

LIELĀS OKTOBRA SOCIĀLISTISKĀS REVOLŪCIJAS 70. GADADIENAI

VELTĪTI PASĀKUMI.

1. — 7. NOVEMBRIS — TĀUTU DRAUDZĪBAS NEDEĻA.

PREIĻOS

2. novembrī — kinoteātrī «Ezerzeme» svinīgā pionieru līnija.

4. novembrī plkst. 15.00 — sakaru mezgla zālē Lielā Tēvijas kara veterāniem veltīta tematiska pēcpusdiena. Plkst. 17.00 — RKN mazajā zālē M. Dubiņinas izstādes atklāšana.

5. novembrī plkst. 15.00 — V. I. Leņina pieminekļa atklāšana. Plkst. 16.00 — RKN zālē rajona svinīgā sēde. Mioru mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu koncerts.

6. novembrī plkst. 19.00 — Preiļu RKN Stabulnieku KN vokāli instrumentālā ansambļa koncerts.

7. novembrī plkst. 9.00 — darbaļaužu demonstrācija un mītiņš. Pulcēšanās Pionieru laukumā plkst. 8.30. Plkst. 10.00 — skriešanas sacensības pa Preiļu ielām, starts — Raiņa bulvārī 3; plkst. 10.00 — Preiļu RKN bērnu rīts.

LIVANOS

4. novembrī plkst. 15.00 — pilsētas izpilddomētajā pasākums, kas veltīts Lielā Tēvijas kara un darba veterāniem: plkst. 19.00 — stikla fabrikas klubā Daugavpils augstākās kara aviācijas skolas kursantu koncerts.

4. — 6. novembrī — svētku sarīkojumi Livāņu eksperimentālajā māju būves kombinātā, stikla fabrikā, eksperimentālajā biokimiskajā rūpnīcā.

6. novembrī plkst. 18.00 — būvmateriālu un konstrukciju kombināta zālē svinīgā sēde. V. Lančenko koncerts.

7. novembrī plkst. 9.00 — darbaļaužu demonstrācija. Pulcēšanās laukumā pie autoostas plkst. 8.30. Plkst. 10.00 — svētku skrējiens pa pilsētas ielām.

PREIĻU CIEMA

1. — 6. novembrī ciema kultūras namā grāmatu izstāde «Tautu draudzība».

3. novembrī — tikšanās ar Preiļu ciema folkloras ansambli.

6. novembrī — svinīga sēde, skolēnu koncerts.

RIEBIŅOS

5. novembrī plkst. 21.00 — ciema kultūras namā Oktobrim veltīts svinīgs pasākums, koncerts, dejas.

7. novembrī plkst. 21.00 — diskotēka.

14. novembrī plkst. 18.00 — tematisks vakars.

20. novembrī plkst. 17.00 — folkloras vakars.

AGLONA

4. novembrī — ciema kultūras namā rotaļu pēcpusdiena bērniem «Draugu rotas».

5. novembrī — S. Jesenina dzejas vakars.

6. novembrī — svinīgs mītiņš. 6. novembrī — tematisks vakars «Vēstules no revolūcijas».

AIZKALNE

4. novembrī — ciema tautas namā tematisks sarīkojums «Zem Oktobra karoga».

GAILISOS

5. novembrī — kinovakars «Oktobrim — 70».

6. novembrī — mītiņš pie obeliska, koncerts.

6. novembrī — ciema tautas namā tematisks vakars «Sodien lielu dienu svinam».

7. novembrī — izstāde «Mēs — 70 gados».

STABULNIEKOS

2. novembrī — Lielā Tēvijas kara un darba veterānu tikšanās ar Dravnieku astoņgadīgās skolas audzēkņiem.

4. novembrī — ciema kultūras namā svinīgā sēde, koncerts.

7. novembrī — Lielā Tēvijas kara veterānu godināšana, skolā — pārrunas 4. — 6. klašu skolēniem «Ar «Auroras» zalvi».

13. novembrī — skolā pionieru vienības sanāksme «Lielajai Oktobra sociālistiskajai revolūcijai — 70». Grāmatu izstāžu cikls «Revolūcijas, kas pārvērtā pasauli», «Partija — mūsu laikmeta prāts, gods, sirdsapziņa», «Jaunās sabiedrības celtniecība».

Latvijas Kultūras fonda aicinājums

Latvijas Kultūras fonds uzsāk ziedojumu vākšanu trim konkrētām programmām:

I. Vides sakopšanai un labiekārtošanai Daugavas krastos — ainavismam, restaurācijai, izpētei, jaunu ieceru īstenošanai, kā arī pašizliedzīgāko šīs kustības censoņu apbalvošanai ar Daugavas balvu;

II. Strēlnieku komandiera Jūkuma Vācieša piemiņas ledzīvināšanai (Tireļi, pie Mazās Juglas un tālākās viņa cīņu vietās);

III. Ilgtermiņa stipendijām zinātniekiem, literātiem, māksliniekiem un citu profesiju entuziastiem — lai veicinātu ieceres un nodomus latviešu kultūras izpētes un jaunveides darbā. Fonds nosaukts mūsu kultūru simbolizējošās Spīdolas vārdā.

Aicinām propagandēt šo programmu mērķus un nodomus visā to patriotiskajā cildenumā un sociālistiskajā mērķtiecībā.

Ziedojumi sūtāmi pa pastu vai pārskaitāmi krājkašes Valsts

bankas republikas kantorim, LKF konta Nr. 000702701 ar norādēm: Daugavas fondam, Jūkuma Vācieša fondam, Spīdola fondam.

Atgādinām, ka mērķprogrammām ziedotie līdzekļi paliek tikai šo programmu rīcībā un citiem mērķiem netiek izlietoti.

I. ZIEDONIS,
Latvijas Kultūras fonda priekšsēdētājs

Redaktors **V. PETROVS**

«EZERZEME»

1. novembrī — «Stēpes eskadrija» (pl.), M. Gorkija st., sāk. plkst. 16. 18, 20; 2. un 3. novembrī — «Panteras» trīskāršais lēciens» (pl.), «Kazahfilms» (pl.), sāk. plkst. 17, 19, 21; 4. novembrī — «Atcere (Vladimiram Visockim)», A. Dovženko st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 5. novembrī — «Meža apinis» (pl.), «Mosfilms», sāk. plkst. 17; plkst. 19 un 21 — «Atcere (Vladimiram Visockim)», 6. novembrī — «Tas notika Parīzē» (1. un 2. sēr.), Kanāda — Francija, sāk. plkst. 17.30, 20;

Tēt, tu manā celā klusi Pirmās ugunīņas dedzi. Ko man dzīvē labu devi. Nespēs kapu smiltis segt.

(M. Barbāle)

«ATPOTA»

1. novembrī — «Jaquārs» (pl.), «Mosfilms», sāk. plkst. 16. 18, 20; 2. novembrī filmas sāk. plkst. 17, 19, 21; 3. un 4. novembrī — «Stēpes eskadrija» (pl.), M. Gorkija st., sāk. plkst. 17, 19, 21; 5. un 6. novembrī — «Panteras» trīskāršais lēciens» (pl.), «Kazahfilms», sāk. plkst. 17, 19, 21; 7. novembrī — «Atcere (Vladimiram Visockim)», A. Dovženko st., sāk. plkst. 16, 18, 20; 8. novembrī filmas sāk. plkst. 16, 20; plkst. 18 — «Meža apinis» (pl.), «Mosfilms».

Izsakām līdzjūtību Bonifācijam Madelānam sakarā ar TĒVA nāvi.

Preiļu SCO mehanizācijas iecirkņa kolektīvs

PĀRDOD māju Jēkabpilī, Turvākas ziņas Jēkabpilī, Brīvības ielā 253 a — 5. Apskatīt sestdienās, svētdienās. Jansons.

LŪDZAM ierasties Preiļu apavu remontdarbnīcā pilsoni, kura 1987. gada 16. oktobrī saņēma salabotus bordo krāsas smailpapežu zābakus.

Ļauj, miļā māt, man tavā priekšā galvu liekt, Man cita nav, ko atmaksai tev sniegt.

(A. Smagars)
Izsakām dziļu līdzjūtību Valijai Švirkstei, MĀTI kapu kalniņā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Rokas, kas mīlēja darbu, gurušas, Sirds, kas vēlēja labu, atdusas.

(Z. Purvs)
Izsakām līdzjūtību Valijai Švirkstei, no MĀTES uz mūžu atvadoties.

2. iecirkņa kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21998, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzināšanas par siudinājumiem — 22305.

Tir. 13 898 eks. (latv. val. 9901 eks., krievu val. 3 997 eks.).

1. nos. iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR tautsaimniecības, poligrāfijas un grāmatniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpili, Valkas ielā 1. Indekss 68169. Pas. 1494.